

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 36.662/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 24 februari 2004 door de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot wijziging van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven", heeft op 16 maart 2004 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*
* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet beoogt een tweevoudige wijziging van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven.

Er wordt vooreerst bepaald dat de exploitatievergunning van een openluchtrecreatief verblijf kan worden geweigerd, geschorst of ingetrokken indien een of meer personen hun hoofdverblijfplaats op het terrein hebben, behoudens de bij decreet of besluit toegestane gevallen (artikel 1 van het ontwerp).

Vervolgens wil het ontwerp het hebben van de hoofdverblijfplaats op een terrein voor openluchtrecreatieve verblijven ook na 31 december 2005 toestaan aan personen die er reeds sinds 1 januari 1998 hun hoofdverblijfplaats hebben, totdat hen een passende woning wordt aangeboden (artikel 2 van het ontwerp) ¹.

¹Met dit voorschrift wordt afgeweken van de vigerende regeling, die bepaalt dat het gebruik als vaste woonplaats is toegestaan aan gezinnen uiterlijk tot 31 december 2005, mits aan bepaalde voorwaarden is voldaan (zie artikel 12 van het voornoemde decreet van 3 maart 1993).

BEVOEGDHEID VAN HET VLAAMSE GEWEST

3. De ontworpen regeling, die betrekking heeft op voorwaarden voor het verkrijgen en het behouden van een exploitatievergunning voor terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, moet worden beschouwd als een aangelegenheid als bedoeld in artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Luidens die bepaling is het Vlaamse Gewest bevoegd voor de vestigingsvoorwaarden inzake toerisme.

VORMVEREISTEN

4. Luidens artikel 5, § 2, a), van het decreet van 27 juni 1985 op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (hierna: SERV), wint de Vlaamse regering het advies van deze raad in over alle voorontwerpen van decreet die een sociaal-economische dimensie hebben en die algemene aangelegenheden regelen bedoeld in artikel 107^{quater} (lees thans: artikel 39) van de Grondwet.

Het voorliggende ontwerp heeft een sociaal-economische dimensie, zoals blijkt uit het feit dat t.a.v. terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven die niet beantwoorden aan de (decretale) voorwaarden, de exploitatievergunning kan worden geweigerd, geschorst of ingetrokken.

Over het ontwerp werd de SERV niet om advies gevraagd.

De Vlaamse regering zal alsnog het vormvoorschrift, bedoeld in artikel 5, § 2, a), van het decreet van 27 juni 1985, moeten naleven.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

.../...

5. Het ontwerp dient te worden vervolledigd met een (nieuw) artikel 1, waarin wordt bepaald dat het ontwerp een gewestaangelegenheid regelt (zie opmerking 3).

Artikel 2

6. Het ontworpen artikel 12, vijfde lid, luidt als volgt:

"Het hebben van de hoofdverblijfplaats op een terrein voor openluchtrecreatieve verblijven wordt, ook na 31 december 2005, toegestaan aan personen die er reeds sinds 1 januari 1998 hun hoofdverblijfplaats hebben en dit totdat hen een passende woning wordt aangeboden."

Zoals de ontworpen bepaling is geredigeerd, wekt ze de indruk dat voorwaarden worden vastgesteld voor het hebben zelf van een hoofdverblijfplaats op een terrein voor openluchtrecreatieve verblijven.

De gemachtigde ambtenaar heeft echter verklaard dat het ontwerp enkel tot doel heeft een sanctie op te leggen aan de uitbater van een terrein voor openluchtrecreatieve verblijven die toestaat dat permanente bewoning op zijn terrein plaatsvindt, tenzij de nieuwe overgangsregeling of uitdoofregeling van toepassing is.

Die bedoeling zou duidelijker tot uiting gebracht kunnen worden, met name door in de ontworpen bepaling een band te leggen met de vergunning van de exploitant.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. ALBRECHT,	staatsraad, voorzitter,
	P. LEMMENS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES

D. ALBRECHT